

Jakob trou met Lea en Ragel

Gen1 TOE lig Jakob sy voete op en gaan na die Aarde van die kinders van die Ooste.

Gen2 En meteens sien hy 'n put in die veld en drie troppe kleinvee wat op haar [die Aarde] lê, want uit **dié put het hulle die vee laat drink**; en daar was 'n groot klip op die opening van die put.

Gen3 En as al die troppe daar bymekaarkom, rol hulle die klip weg van die opening van die put en laat die vee drink; daarna sit hulle die klip weer op die opening van die put op haar plek.

Gen4 Toe sê Jakob vir hulle: My broers, waar is julle vandaan? En hulle antwoord: Ons kom van Haran.

Gen5 En hy vra hulle: Ken julle vir Laban, die seun van Nahor? En hulle antwoord: Ons ken hom.

Gen6 Verder sê hy vir hulle: Gaan dit goed met hom? En hulle antwoord: Dit gaan goed; en daar kom sy dogter Ragel aan met die vee.

Gen7 En hy sê: Kyk, die dag is nog lank; dit is nie tyd om die vee bymekaar te maak nie. Laat die vee drink, en gaan heen, laat hulle wei.

Gen8 Toe antwoord hulle: Ons kan nie voordat al die troppe bymekaar is nie; dan rol hulle die klip weg van die opening van die put, en ons laat die vee drink.

Gen9 Terwyl hy nog met hulle praat, **kom Ragel met die kleinvee van haar vader aan, want sy het hulle opgepas.**

Gen10 Toe Jakob Ragel sien, die dogter van Laban, sy moeder se broer, en die vee van Laban, sy moeder se broer, **loop Jakob nader en rol die klip weg van die opening van die put, en hy laat die vee drink van Laban, sy moeder se broer.**

Gen11 En Jakob het Ragel gesoen en sy stem verhef en geween.

Gen12 En Jakob het Ragel vertel dat hy haar vader se broer en die seun van Rebekka was. Daarop het sy geloop en dit aan haar vader vertel.

Gen13 Toe Laban die tyding hoor van Jakob, die seun van sy suster, loop hy hom tegemoet en omhels hom en soen hom en bring hom in sy huis. En hy het aan Laban al hierdie dinge vertel.

Gen14 Toe sê Laban vir hom: **Waarlik, jy is my been en my vlees.** En hy het by hom die dae van 'n maand gebly.

Gen15 Daarop het Laban aan Jakob gevra: Sou jy my verniet dien, omdat jy my broer is? Sê my wat jou loon moet wees.

Gen16 En Laban het twee dogters gehad - die naam van die oudste was Lea, en die naam van die jongste Ragel.

Gen17 En **Lea het dowwe oë gehad, maar Ragel was lig van gestalte en mooi om te aanskou.**

Gen18 En Jakob het Ragel liefgehad, daarom het hy gesê: Ek sal u sewe jaar dien vir Ragel, u jongste dogter.

Gen19 Toe antwoord Laban: Dit is beter dat ek haar aan jou gee as dat ek haar aan 'n ander man gee. Bly by my.

Gen20 So het Jakob dan **sewe jaar** gedien vir Ragel; en hulle was in sy oë soos 'n paar dae, omdat hy haar liefgehad het.

Gen21 Toe sê Jakob vir Laban: Gee tog my vrou, want my dienstyd is om, dat ek by haar kan ingaan.

Gen22 Daarop het Laban al die manne van die plek versamel en 'n maaltyd berei.

Gen23 Maar in die aand het hy sy dogter Lea geneem en haar na hom gebring; en hy het by haar ingegaan.

Gen24 En Laban het aan haar sy slavin Silpa gegee, [naamlik] aan sy dogter Lea, as slavin.

Gen25 En die anderdagmôre - daar was dit Lea! Daarom het hy aan Laban gesê: Wat het u my nou aangedoen? Was ek nie vir Ragel by u in diens nie? Waarom het u my dan bedrieg?

Gen26 En Laban antwoord: Dit is hier by ons nie die gewoonte om die jongste voor die aangesig van die oudste weg te gee nie.

Gen27 Hou die volle bruilofsweek met haar; dan sal ons jou die ander een ook gee vir die diens wat jy nog sewe jaar by my moet volbring.

Gen28 En Jakob het so gedoen: hy het die volle bruilofsweek met haar gehou. Toe gee hy sy dogter Ragel aan hom as vrou.

Gen29 En Laban het aan sy dogter Ragel sy slavin Bilha gegee as slavin vir haar. [Boekrol van die Opregte 36:13]

Gen30 En hy het ook by Ragel ingegaan en Ragel ook meer liefgehad as Lea. En hy was by hom nóg sewe jaar in diens.

Gen_48:7 En toe ek van Paddan gekom het, het Ragel by my gesterwe in die Aarde van Kanaän, op die reis toe daar nog 'n klein stuk Aarde was om by Efrat te kom; en **ek het haar daar begrawe** langs die pad na Efrat, dit is **Betlehem.**

Mat_2:18 'n Stem word gehoor in Rama, geklaag, bitter geween; **Ragel ween oor haar kinders**; sy weier om getroos te word oor haar kinders, omdat hulle daar nie is nie. [JirmeJaH 31:15]